

Casanova, macaroanelor

Prințul

Știați că a existat un prinț al macaroanelor, încoronat după ce a rostit un sonet în fața membrilor Academiei macaroanelor, la Chioggia, în 1734? Este vorba de marele aventurier Casanova, care, spun documentele vremii, nu a avut doar pasiunea pentru femei, dar și pentru...macaroane. Se pare că armele lui secrete erau: pasta, ceapa, carnea de porumbel, ciocolata și stridiile. Legenda spune că, în 1760, nevoit să fugă din Firenze împreună cu una dintre amantele sale, s-a oprit la un han, unde a gătit chiar el o gustoasă pastă cu unt și parmezan, la care a adăugat scorțișoară, renumită pentru calitățile afrodisiace. Doar că au mâncat atât de mult amândoi încât au fost nevoiți să amâne pentru a doua zi nebuniile amoroase. Întorcându-ne la macaroane, e interesant de știut că între 1400 și 1500, în zona Padova, s-a dezvoltat un gen literar am putea spune bizar, intitulat *poezie maccheronică*. Particularitatea stă în utilizarea unui limbaj numit chiar *maccheronico*, un amestec de cuvinte latine și italiene, grosolan și confuz, în contrast cu limbajul academic. După 1700, macaroanele au inspirat sute de sonete, cântece populare, poeme, mai ales în cultura napoletană.